

Válasz Drutakarma Prabhu Ritvik Leckéjére

2008. Július 18.-án Ő Kegyelme Drutakarma Prabhu (DKP) egy leckét tartott a Budapesti templomban a 'ritvikről'. Drutakarma Prabhunak az ezen lecke során tett kijelentéseire válaszolunk, kategóriákba sorolva az általa érintett témákat. DKP kijelentéseit idézőjelekbe fogjuk tenni „...”, a mi válaszainkat pedig **félkövér** betűkkel írva találhatjuk meg ezek alatt.

A Személyes Kapcsolat Srila Prabhupadával

„A lelki tanítómester és a tanítvány közötti kapcsolat, egy nagyon személyes kapcsolat. És így személyes módon lehet belépni ebbe. A tanítvány megfigyeli a lelki tanítómestert, a lelki tanítómester megfigyeli a tanítványt, és hogyha a lelki tanítómester elfogadja a tanítványt, akkor létrejön a kapcsolat. És ez a rendszer él az idők kezdete óta a védikus kultúrában.”

De, hogy lehet ez egy érv az ellen, hogy jelenleg nem fogadhatjuk el Srila Prabhupadat mint lelki tanítómestert, amikor maga Ő Szentsége Sivarama Swami sem követte ezt a rendszert, hiszen az avatása előtt még SOSEM TALÁLKOZOTT Srila Prabhupadával:

„Ez volt az első személyes érintkezésem Ő Isteni Kegyelmevel, annak ellenére, hogy már két éve avatott bhakta voltam.” (Ő Szentsége Sivarama Swami, „Találkozás Srila Prabhupadával”)

Miért ragaszkodik akkor Maharaja és szóvivője DKP ahhoz, hogy az avatás előtt mindenkinek találkoznia kell a lelki tanítómesterrel? Hasonlóan, sok más tanítvány soha nem is találkozott Srila Prabhupadával, sem az avatás előtt sem utána.

„Az ISKCON semelyik tagja nincs olyan helyzetben, hogy ne lenne kapcsolata Srila Prabhupadával. Minden nap tartunk neki guru puját, minden nap tanulmányozzuk a könyveit, mindannyian abban a szervezetben élünk amit ő hozott létre – az ISKCON minden tagjának kapcsolata van Srila Prabhupadával.”

Szóval mindennap tartunk Srila Prabhupadanak guru puját, és lelki tudást kapunk a könyveiből, követjük a mozgalmának a szabályait, PONTOSAN úgy, ahogy azt az ISKCON összes tagja csinálta, amikor Srila Prabhupada még jelen volt a bolygónkon. Ez ahhoz vezetett, hogy Srila Prabhupada volt mindenkinek a diksa guruja. De, annak ellenére, hogy jelenleg az ISKCON minden tagja által követett folyamat megegyezik a Srila Prabhupada jelenlétében követett folyamattal, Srila Prabhupada már hirtelen nem is a diksa gurunk! Ez nem logikus, hiszen ha a folyamat változatlan marad, úgy a folyamat eredményének is annak kell maradnia, főleg mivel maga a diksa is egy FOLYAMAT:

„A diksa az a folyamat, amelynek a segítségével az ember felébresztheti transzcendentális tudását, és elpusztíthat minden bűnös tettetből származó visszahatást. A kinyilatkoztatott szentírások tanulmányozói diksának nevezik ezt a folyamatot.”(C.c. Madhya, 15.108 magyarázat)

A „tanítványi láncolat törvénye”

„A lelki tanítómester hitelesítheti, hogy a tanítványai a jelenlétében avassanak. Van egy két eset amikor Prabhupadanak voltak olyan tanítványai akik szerették volna, hogy legyenek saját tanítványaik. De ő azt gondolta, hogy erre nem képesítettek. Így adott nekik utasításokat. Azt mondta, hogy a normális rendszer az,

hogy amikor a lelki tanítómester még él akkor a leendő tanítványokat elhozod hozzá, és a lelki tanítómester eltávóztatása után fogadhatsz el saját tanítványokat.”

DKP itt két dolgot is beismer:

1) Hogy a szerinte „normális rendszert”, azaz, hogy a guru fizikai jelenlétében nem avathat a tanítvány, felülírhatja a lelki tanítómester, ha erre utasítja a tanítványt. Ugyanezzel a logikával, nem ragaszkodhatunk ahhoz, hogy Srila Prabhupadanak muszáj volt a DKP szerint „normális rendszert” követnie, és így az eltávóztatása után a tanítványoknak utódokként KELLETT őt követniük. DKP szerint, attól, hogy valami a „normális rendszer”, nem feltétlenül kellett, hogy az történjen a jelenben vagy a múltban, amit az előír. Csak a lelki tanítómester UTASÍTÁSA számít, és így ha Srila Prabhupada ritviket írt elő, ám legyen úgy.

2) Ahhoz, hogy a tanítványok avathassanak, képesítettnek kell lenniük, és felhatalmazást kell kapniuk. Így a most következő Ő Szentsége Sivarama Swami által is gyakran használt idézet, amely egy „törvényt” foglal magába, nem azt jelenti, hogy a tanítvány csakúgy avathat, a lelki tanítómester eltávóztatása után, hanem képesítés és felhatalmazás is szükséges (pont úgy szükséges mint amikor a lelki tanítómester még jelen van a bolygón):

„De az etikett alapján az az elfogadott, hogy amíg a lelki tanítómestered életben van, addig a leendő tanítványt neki ajánlod fel, az eltávóztatása után viszont majd korlátlanul fogadhatsz el tanítványokat. Ez a tanítványi láncolat törvénye.”(Levél Tusta Krisnának, 1975 december 2.)

Az idézet csupán annyit állít, hogy mi „történhet”, és, hogy mikor történhet, de igazi történés az majd Srila Prabhupada utasításától fog függeni. Ehhez viszont meg kell néznünk, hogy mit utasított az eltávóztatása előtt, és ez pont a Július 9.-i határozat (lásd később).

“És mondta, hogy a lelki tanítómester utasítására a tanítvány elfogadhat tanítványokat még az életében de először meg kell, hogy kapja a lelki tanítómester utasítását.[...]De a másik hiteles rendszer, hogy amikor a lelki tanítómester eltávózik akkor a tanítványai elkezdnek elfogadni tanítványokat. Ez történt az ISKCON történelmében, miután Srila Prabhupada eltávóztatta a tanítványait elkezdtek avatni, és ez a normális rendszer.”

A „normális rendszer” amiről DKP az első mondatában beszél az, hogy mielőtt a tanítvány avathatna egy „utasítást” kell kapnia a lelki tanítómesterétől erre. És DKP-nak abban igaza van, hogy az ISKCON történetében Srila Prabhupada eltávóztatása után, a tanítványai elkezdtek avatni, de ezt az erre vonatkozó „utasítás” nélkül tették, és DKP először erre van szükség:

**„Valójában Prabhupada sosem jelölt ki egyetlen gurut sem. 11 ritviket nevezett ki. És őket sosem nevezte ki guruknak. Jómagam, és más GBC tagok, az elmúlt 3 évben a legnagyobb kárt okoztuk ennek a mozgalomnak, mert a ritvik kinevezéseket átváltoztattuk guru kinevezésekké.”
(HH Tamal Krisna Goswami, 1980 december 3.)**

Az 1977 Május 28.-án adott utasítás

“És (májusban Vrindavanban) Srila Prabhupada nagyon világosan mondta, hogy guruk lesznek és el fogtok fogadni tanítványokat.”

DKP itt egy mondaton belül két koholmányt is felmutat, azáltal, hogy állítása szerint a május 28-i beszélgetés során Srila Prabhupada az alábbiakat jelenti ki:

„guruk lesznek”

„el fogtok fogadni tanítványokat”

DKP ezeket a kijelentéseket a semmiből kovácsolta meg. Srila Prabhupada igazából azt mondja, hogy:

„Amikor én utasítom legyél guru, ő tényleges guru.” (1977 május 28, beszélgetés)

De ilyen utasítást, hogy valaki legyen „tényleges” vagy „diksa” guru soha nem adott ki. Csak arra adott ki utasítást, hogy ritvikek legyenek, amint azt Ő Szentsége Tamal Krisna Maharaja beismerte:

„Valójában Prabhupada sosem jelölt ki egyetlen gurut sem. 11 *ritviket* nevezett ki. És őket sosem nevezte ki guruknak.” (HH Tamal Krisna Goswami, 1980 december 3.)

Vagyis a ritvikek minden arra vonatkozó utasítás nélkül váltak gurukká.

„Amikor ezt a kérdést feltette a GBC Prabhupadanak, hogy ‘ők a te tanítványaid lesznek-e?’ akkor Prabhupada azt mondta, hogy ‘igen az én unoka-tanítványaim’.”

DKP folytatja a koholmányait azzal, hogy egy újabb képzeletbeli beszélgetést kovácsol Srila Prabhupadaival. Srila Prabhupada igazából DKP állításának, pont az ellenkezőjét mondja:

Satsvarupa Das Goswami: Tehát akkor ők is, a te tanítványaidnak tekinthetők?

Srila Prabhupada: Igen, ők tanítványok, de miért fontos, hogy ... ki?

(1977 Május 28, beszélgetés)

Tehát amikor megkérdezik, hogy ők Srila Prabhupada tanítványai, Srila Prabhupada egyértelműen azt állítja, hogy ők az ő (Srila Prabhupada) tanítványai, és nem az „unoka-tanítványai”!

„És a GBC nagyon világosan feltette azt a kérdést, hogy ‘és ezek kinek a tanítványai lesznek a tanítványaid vagy a mi tanítványaink?’ És Srila Prabhupada nagyon világosan azt mondta, hogy ‘ők a te, ti tanítványaitok lesznek, és az én unoka-tanítványaim lesznek.’ Ennyi.”

Ismét egy újabb koholmány DKP-től, ahol ismét egy képzeletbeli beszélgetést kovácsol Srila Prabhupadaival. Az alábbiakban olvashatjuk Srila Prabhupada, tényleges kijelentését:

Tamal Krisna: Nem. Ő azt kérdezi, hogy ezek a *ritvik acaryák* képviselői *acaryak*, akik *diksát* adnak, ... az emberek akiknek *diksát* adnak, azok kinek a tanítványai?

Srila Prabhupada : Azok az ő tanítványai.

Tamal Krsna Goswami : Ők az ő tanítványai.

Srila Prabhupada : Aki avat... az ő második szintű tanítványai. - Amikor én utasítom, legyél guru, ő tényleges guru lesz. Ennyi az egész. Ő a tanítványomnak a tanítványai lesznek. Ennyi.

(1977 Május 28, beszélgetés)

1) Vegyük észre, hogy Srila Prabhupada sehol nem mond olyat, hogy „ők a te, ti tanítványaitok lesznek”, DKP mégis azt állítja, hogy Srila Prabhupada „nagyon világosan” ezt mondta. Hogy mondhat Srila Prabhupada „nagyon világosan” olyasmit, amit soha nem is mondott!

2) Srila Prabhupada ehelyett azt mondja, hogy a tanítvány az avató személyéhez tartozik – „aki avat ... az ő tanítványai”.

3) Az a személy aki birtokolja a tanítványt – ‘az Ő tanítványai’ – az ugyanaz a személy aki az unoka-tanítványokat birtokolja – „az ő második szintű tanítványai”.

4) Az a személy aki a tanítványt és az unoka-tanítványt is birtokolja – az Ő – így egyértelműen Srila Prabhupadara utal, hiszen DKP maga is bevallja itt, hogy Csak Srila Prabhupadanak lehetnének unoka-tanítványai.

5) De Srila Prabhupada unoka-tanítványa – ‘az ő unoka-tanítványa’ – csak akkor jön felszínre amikor Srila Prabhupada először ad utasítást a diksa gurukra vonatkozóan – „az ő második szintű tanítványa - Amikor én utasítom, legyél guru, ő tényleges guru lesz. - Ők a tanítványomnak a tanítványai lesznek. (unoka-

tanítvány)” – Egy utasítás, ami Tamal Krisna Maharaja állítása szerint, sosem lett kiadva. (Megjegyzés: Ezen beszélgetés átírása, ’ szerkesztette és ellenőrizte’ Ő Szentsége Jayadvaita Swami Maharaja, az 1985-ben megjelent „Az én Utasításomra”(Under My Order), Ő Szentsége Jayadvaita Maharaja a fenti kifejezést, „az ő második szintű tanítványai” kifejezésként találta helyénvalónak. Későbbi GBC átírások megváltoztatták a kifejezést „Ő második szintű tanítvány”, annak ellenére, hogy a kazettán Srila Prabhupada a „második-szintű tanítvány” szó előtt, csak egy és nem két szót mond ki. Így mi Ő Szentsége Jayadvaita Maharaja helyes átírását használtuk.)

“Tehát Srila Prabhupada nagyon világosan elmondta, hogy mi lesz a rendszer az ő eltávoztása után. efelől nincs kétség.”

Igen, Srila Prabhupada valóban, nagyon világosan elmondja, hogy „mi lesz a rendszer az ő eltávoztása után”, de ez nem az amit DKP képzelete kovácsolt a semmiből. Srila Prabhupada az eltávoztása utáni avatások rendszeréről, igazából a következőt mondja:

Satsvarupa dasa Goswami : A következő kérdésünk az avatások jövőbeli lezajlásával kapcsolatos, főleg akkor, amikor te már nem leszel velünk. Amit mi tudni szeretnénk, az az, hogy hogyan fognak majd az első és második avatások lezajlani.

Srila Prabhupada : Igen. Néhányatokat ajánlani fogom. Amikor ez már el lett rendezve néhányatokat ajánlani fogom arra, hogy *képviselési acarya* legyen.

Tamal Krsna Goswami : Ezt úgy nevezik, hogy *ritvik acarya*?

Srila Prabhupada : *Ritvik*. Igen.

(1977 Május 28., beszélgetés)

Ritvikek és nem diksa guruk lesznek kinevezve a Srila Prabhupada eltávoztása utáni avatások elvégzésére. És a Július 9.-i határozat háromszor is kijelenti, hogy azok akiket a ritvikek avattak, Srila Prabhupada avatott tanítványai lesznek, pont úgy mint amikor Srila Prabhupada még jelen volt a bolygón. Ugyanis ekkor az avatások többségét nem személyesen Srila Prabhupada hanem az ő képviselői vezényelték le.

Az 1977 július 9.-én kiadott utasítás

“Csak itt a Kali-yugában látunk bizonyos személyek között egy másfajta elképzelést, ami az, hogy egy guru avathat a fizikai eltávoztása után is. Ez egy teljes kitaláció.”

Srila Prabhupadanak nincsen olyan utasítása, amelyben azt állítaná, hogy a gurunak tilos az eltávoztása után is avatnia, és így itt nincsenek „másfajta” dolgok, és így nem is lehetnek „kitaláció”-k. Az egyetlen kitaláció itt az, hogy kitalált egy olyan tiltást amelyet Srila Prabhupada maga, soha nem is adott ki – hogy a lelki tanítómester nem avathat, az eltávoztása után. Srila Prabhupada soha nem mondott ilyet, és így bárki aki kiadja ezt a tiltást, az ’ELTÉR’ Srila Prabhupada állításától, azaz definíció szerint azt ’ kitalálja ’.

“Ennek az elképzelésnek a támogatóinak csak egyetlen bizonyítéka van amivel próbálják alátámasztani az elképzelésüket. És egy levél amit Srila Prabhupada aláírt 1977 júliusában.

Amint azt az előbbieken elmagyaráztuk, nekünk nincsen semmilyen ’ elképzelésünk’ amit alá kellene támasztanunk. Csak azok próbálnak rárakni egy tiltást Srila Prabhupadara, olyat amit Srila Prabhupada soha nem is tanított, akiknek bizonyítékokat kellene szolgáltatniuk az általuk kitalált ’ elképzelésre ’.

„Prabhupada akkor nagyon beteg volt, és már nem tudott leveleket írni.”

Ez egy újabb koholmány. Hol találunk bizonyítékot arra, hogy 1977 júliusában, amikor ezt az avatással kapcsolatos határozatot szétküldték az egész mozgalomnak, akkor Srila Prabhupada nem tudott olvasni, és nem tudta diktálni a leveleit (Srila Prabhupada diktálta a leveleit a titkárainak, nem ült le és írta meg őket személyesen)? Ezzel szemben ebben az időben, Srila Prabhupada tudott beszélni és hallotta is amit mondtak neki, mivel az archivumokat felkeresve azt találjuk, hogy sok sok hosszú beszélgetése volt 1977 júliusában. Így azt el kell mondjuk, hogy Srila Prabhupada TUDOTT beszélni, és HALLOTTA amit mondtak

neki, de valamilyen varázslatos oknál fogva, az avatási levelek hallgatása során hirtelen elvesztette a hallás képességét, és amikor avatási leveleket diktált, akkor meg hirtelen a beszélő képessége veszett oda!

“Nagyon sok bhakta írt levelet, akik avatást szerettek volna elfogadni. és ekkor Srila Prabhupada tett egy ilyen ideiglenes elrendezést.”

Egy újabb koholmány. Hol találunk bizonyítékot arra, hogy ez egy „ideiglenes elrendezés” volt? Srila Prabhupada sehol nem mondta azt, hogy ez egy „ideiglenes elrendezés”. A szóban forgó Július 9.-i határozat nem ír arról, hogy ez egy „ideiglenes elrendezés” lenne. Tehát, mivel DKP egy olyan elképzelésről beszél, amely nem Srila Prabhupadatól származik, definíció szerint egy „másfajta elképzelés”-ről beszél, és az pedig egy koholmány.

“Ez a levél egy konkrét helyzetben íródott, és arra válaszolt, hogy mit kellene tenni amíg Srila Prabhupada még jelen van.”

Ismét egy újabb koholmány. Hol van arra bizonyíték, hogy ez a levél konkrétan arra a helyzetre íródott „amíg Srila Prabhupada még jelen van”? Srila Prabhupada sehol sem mondta azt, hogy ez csak addig érvényes „amíg még jelen van”. A szóban forgó július 9.-i határozat nem ír arról, hogy ez csak addig érvényes „amíg még jelen van”. Tehát, mivel DKP egy olyan elképzelésről beszél, amely nem Srila Prabhupadatól származik, definíció szerint egy „másfajta elképzelés-ről ” beszél, és az pedig egy koholmány.

“Ebben az évben korábban a GBC tagok találkoztak Srila Prabhupadával májusban Vrindavanban. És feltettek Srila Prabhupadanak egy másik kérdést; Nem, hogy mit csináljunk most amíg még itt vagy és jönnek a levelek, hanem, hogy mit csináljunk amikor elhagyod ezt a világot, hogyan fog folytatódni az avatás?”

De a Július 9.-i határozat a nyitányban, ezt a beszélgetést idézi, mint a határozat előzményét:

**„Nemrégiben, amikor minden GBC tag itt volt Vrindavanban Ő Isteni Kegyelmeivel, Srila Prabhupada említette, hogy hamarosan ki fog jelölni néhányat, a rangidős tanítványai közül „ritviknek”, (az acarya képviselőjének), abból a célból, hogy első és második avatást adjanak.”
(1977 július 9.-i határozat, nyitó mondatai)**

Így DKP előbb elhangzott állítása szerint, ez a határozat a „mit csináljunk amikor elhagyod ezt a világot, hogyan fog folytatódni az avatás?”kérdést tárgyalja, hiszen a határozat szerint, az egy GBC tagok és Srila Prabhupada között Vrindavanban megtörtént beszélgetés kifejtése. És amint azt DKP korábban beismerte, a határozat csupán ritviket nevez ki az avatások végrehajtására – amely tehát az avatási folyamat kell, hogy legyen amikor már Srila Prabhupada „elhagyta ezt a világot.

Véggövetkeztetés:

Bárki aki felkeresi Srila Prabhupada rögzített kijelentéseit, az azonnal beláthatja, hogy igazából minden amit DKP a ‘ritvik’ kérdéssel kapcsolatban mondott, az a nagy semmiből vett koholmány. Ezzel szemben, amint azt a fentiekben bemutattuk, a szavai még ha annak nincs is tudatában, a ‘Vissza Prabhupadahoz’ magazin tartalmát erősítik meg. DKP azért tud ilyen nyilvánvaló koholmányokra és félreértelmezésekre támaszkodni, mivel a Magyar bhaktáknak az meg van tiltva, hogy saját maguk nézzenek utána Srila Prabhupadanak az ezen témával kapcsolatos kijelentéseinek, amelyeket a ‘Vissza Prabhupadahoz’ magazinban szó szerint megtalálunk.

Köszönjük az olvasásra szánt időtöket.

**A 'Vissza Prabhupadahoz' magazin kiadói,
London, Nagy Britannia.**